

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11618/2025
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., против тужених Дома културе Пирот и Града Пирота, које заступа Градско правобранилаштво града Пирота, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4122/2023 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4122/2023 од 28.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4122/2023 од 28.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4122/2023 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 1429/14 од 11.09.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу на име дуга за учињена улагања у закупљени простор исплате 1.784.021,42 динара са законском затезном каматом од 28.07.2014. године, као дана подношења тужбе до исплате и обавезан тужилац да туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 321.750,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, одбијен је тужбени захтев да тужени тужиоцу исплате дуг за учињена улагања у закупљени простор у холу Дома Културе. Према датим разлозима, тужени Град Пирот није уговорна страна уговора о закупу, закљученог између тужиоца и туженог Дома културе, па није пасивно легитимасан у овој правној ствари, а на страни туженог Дома културе нема обавезе да тужиоцу исплати дуг за учињена улагања, јер је према одредбама уговора о закупу обавеза тужиоца, као закупца била да сноси трошкове текућег одржавања и ситних поправки насталих редовном употребом, а да је остала улагања за инвестиционо одржавање вршио или без писане сагласности закупадавца или са његовом сагласношћу, али за које је предвиђено право на исплату уложеног само у случају једностраног раскида уговора пре истека закупа од стране закупадавца, што није ситуација у конкретном случају.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.07.2014. године. Вредност предмета спора је 1.784.021,42 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**